

кои слѣшатъ наше то ученіе (и запазюватъ): сходно ли быва (уйдисѣва ли.) Оно съ наше то живеніе; А при това, ако и да не кажатъ сосъ слова, обаче въ срдце то си можатъ да кажатъ онова евангелско слово: „Врачѣ исцѣлиса самъ“ . . . Такожде что се относи кодж совършаванье то на божественны те тайны потребно е пакъ да разѣмѣе перво сила та нѣхна: а при това нѣжно е да има чиста та совѣсть (умъ) и непорочно то (безкѣсѣрно) живенье, безъ кои то не е возможно (не е кабилъ.) достойно да се пристѣпи къ това високо слѣженіе.

Но видисе кодж голѣмо сожалѣніе, защо то свѣщенници те, нѣкой си, ако и добродѣтельно живеатъ, но нерадатъ за ученіе: дрѣгій, ако и наѣчатъ, обаче съ дѣло то (свое) разораватъ имъ онова, что искатъ да уредатъ у нѣхъ. Дрѣзи пакъ, ако и совършаватъ тайнства та, но силы те нѣхны неразѣмѣватъ. Поради таа причина, какво то пасенни те (Хрїстіане) отдѣлѣватесе сиромашки отъ дѣшеспасителна та полза, тако и самите пастыри подфѣрлатсе отъ самага Бога на тежко то испитаніе.

Заради това нѣжно е да препише нѣкаквы кратки наставленія, кои то слѣжатъ на